DOSARUL: NR. 12-1-48466-1307***17 (1-*****01/*****22)**

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 aprilie *****24 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintele ședinței, judecător Sergiu Daguța
Judecători Denis Guzun, Livia Mitrofan
Grefierii Elena Toacă și Ion Cupcea

***cu participarea*:**
Procurorului Gheorghiștean Irina
Apărătorului Turceac Ivan,
Inculpatului Bivol Garri

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Bivol Garri *****, născut la *****, în satul *****, r-l Orhei, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, cu studii superioare juridice, căsătorit, are la întreținere 1 copil minor, domiciliat în mun.Chișinău, bd.*****, ***** (înregistrare la domiciliu în mun.Chișinău, str. *****, *****), IDNP *****, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.(1) din Codul penal, prin ordonanța din 16.06.*****23 privind modificarea învinuirii în instanța de judecată (*în sensul atenuării acuzării*),

Termenul total de examinare a cauzei: 13.02.*****17 – 22.04.*****24.
Procedura de citare legală, fiind executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

1. De către organul de urmărire penală, ***Bivol Garri*** *****, este învinuit în aceea că el, exercitând funcţia de judecător în cadrul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, fiind astfel, potrivit prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul penal, *persoană cu funcţie de demnitate publică*, a comis infracţiunea de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, după cum urmează:

Bivol Garri, în perioada anului *****13, exercitând funcția de judecător, *fiind numit în funcție de judecător la Judecătoria Centru mun. Chișinău prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1810-III din 13.05.*****04 pe un termen de 5 ani, ulterior prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2333-IV din 07.09.*****09 numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă*, fiind la momentul comiterii infracțiunii ***persoană cu funcție de demnitate publică*** al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art.11 alin.(1) din Legea nr.544 din *****.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, având în virtutea acestei funcţii permanent drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acţiuni ce pot conduce la folosirea situaţiei de serviciu şi a autorităţii sale în interese personale, de grup şi în alte interese decât cele de serviciu, -

- contrar prevederilor art.2 alin.(3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică nr.199 din 16.07.*****10, din care rezidă că persoana cu funcţie de demnitate publică este obligată să respecte Constituţia Republicii Moldova, legislaţia în vigoare, să respecte cu stricteţe drepturile şi libertăţile cetăţenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate şi promptitudine în spirit de iniţiativă şi colegialitate toate atribuţiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar principiilor legalităţii, respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, imparţialităţii şi nediscriminării,-

- contrar dispoziţiei art.15 alin.(1), (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din *****.07.1995, din care relevă că judecătorul este obligat să fie imparţial, să asigure apărarea drepturilor şi libertăţilor persoanelor, onoarei şi demnităţii acestora, să respecte întocmai cerinţele legii la înfăptuirea justiţiei şi să asigure interpretarea şi aplicarea uniformă a legislaţiei, să se abţină de la fapte care dăunează intereselor serviciului şi prestigiului justiţiei, care compromit cinstea şi demnitatea de judecător, provoacă îndoieli faţă de obiectivitatea lor, la 14.02.*****13 a pronunţat cu bună-ştiinţă o hotărâre contrară legii, în următoarele circumstanţe:

La 07.02.*****13 la Judecătoria Centru mun. Chișinău, cu cerere ce a fost înregistrată sub nr.5109, s-a adresat compania „Tottenham Management LTD” (cu adresa juridică: 41 *****street *****, *****, Co. number *****) privind încasarea datoriei în sumă de 640.000.000 dolari SUA, în mod solidar de la

companiile OOO „Атлантик” (ОГРН *****, ИНН *****, КПП *****Российская Федерация, г. Москва, ул. ***** д. *****, стр.2 оф. *****), Dodia (Proprietary) Limited (OAK COURT, Caledon Street, Somerset West, Western Cape, 7129, South Africa, Регистрационный номер *****, OOO „Моренто” **(**ОГРН *****, ИНН *****, КПП *****Российская Федерация, г. Москва, пр-кт Вернадского, д. *****, ком.*****), OOO „ИнтерМаг” (ОГРН *****, ИНН *****, КПП 770*****1001, Российская Федерация, г. Москва, ул.Рождественка *****), OOO „Голеон” **(**ОГРН *****, ИНН *****, *****Российская Федерация, г. Москва, ул. Новослободская, дом.*****, ст.8, пом.II) și persoana fizică Radu Vasili (anul naşterii *****, c.p. *****01002331794, Republica Moldova, mun.Chişinău, or.Codru, str. Costiujeni, 12/7, ap.10), *datele respective fiind notificate în cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești.*

Potrivit celor expres indicate în cerere, pretinsul creditor nu a anexat careva documente în susținerea argumentelor sale.

Ca rezultat, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la data de 12.02.*****13, cu mențiunile aferente taxei de stat și anexelor - *”Nu este”*, cauzei civile i-a fost atribuit numărul manual: 2po-93/13, care a fost repartizată spre examinare judecătorului Garri Bivol.

La 14.02.*****13, judecătorul Garri Bivol, având spre examinare cererea companiei Tottenham Management LTD**,** înregistrată la Judecătoria Centru mun. Chișinău la 07.02.*****13, privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 640.000.000 dolari SUA, în mod solidar de la companiile: OOO „Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, OOO„Моренто”**,** OOO„ИнтерМаг”**,** OOO„Голеон” și persoana fizică – cetățean al R.Moldova, Radu Vasili, conștientizând faptul că cererea înregistrată *este depusă din numele pretinsului creditor „Tottenham Management LTD” fără a se indica numele și funcţia semnatarului, precum şi nu conţinea în anexă careva documente în susţinerea alegaţiilor creditorului,* fiind în exercițiul funcției de magistrat, a decis în opinia acuzării, ca contrar legii să pronunţe cu bună-ştiinţă un act judecătoresc.

În continuare, judecătorul Garri Bivol, conștientizând asupra faptului de pronunţare ilegală a ordonanţei judecătoreşti, întru a nu deconspira acţiunile sale şi de a nu crea suspiciuni rezonabile a implicării sale în actul de justiţie dincolo de limitele legii, premize ce ar fi pus la îndoială actul de dispoziţie judecătoresc ce l-a pronunţat, contrar pct.10) al Instrucţiunii cu privire la ţinerea lucrărilor de secretariat în judecătorii şi curţile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/21 din 18.12.*****08, a acceptat şi anexat la dosar *acte în copii neautentificate* în modul corespunzător (în limba engleză și rusă), fără a fi supralegalizate de statele de origine, adică Federaţia Rusă, Marea Britanie şi de Republica Africa de Sud, precum şi fără a fi supralegalizate de

misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în Republica Moldova şi ulterior, în ambele situaţii, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova, şi fără a fi traduse în limba de stat prin neautentificarea traducerii în modul stabilit.

Concomitent, magistratul a acceptat și anexat în copii neautentificate corespunzător, inclusiv notarial: contractul de finanțare cu scop determinat, actul de primire-predare a cambiilor, contractele de fidejusiune, statutul companiilor implicate în litigiu, procura pe numele lui Vladimir Luțenco, născut la 31.01.1982, două pretenţii datate cu 18.01.*****13 din care una adresată debitorului Vasili Radu iar a doua fără adresat pretins a fi expediată restul debitorilor, dovada de achitare a taxei de stat în sumă de 25.000 lei, adică ordinul de încasare a numeralului nr.0302-H000 din 11.02.*****13, pretins a fi achitat de către reprezentantul Tottenham Management LTD, Vlodimir Luțenco, care de facto la acea dată nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, copia autentificată notarial la 08.02.*****13 a buletinului de identitate pe numele lui Vasili Radu, precum și înscrisuri pretins a fi prezentate din partea reprezentanţilor debitorilor Dodia (Proprietary) Limited**,** ООО ”Атлантик”, ООО „Моренто”, ООО „ИнтерМаг”, ООО „Голеон” şi persoana fizică Vasili Radu, *care nu au fost înregistrate în instanţa de judecată în modul prevăzut de instrucţiune, totodată constatându-se cert că actele vizate au fost întocmite şi, respectiv, anexate ulterior zilei înregistrării în cancelarie a cererii propriu-zise de eliberare a ordonanţei judecătoreşti.*

Urmare a acestora, tot la 14.02.*****13, aflându-se în biroul de serviciu din incinta Judecătoriei Centru mun. Chișinău, situată pe str. Bulgară 43 mun. Chișinău, judecătorul Garri Bivol, făcând uz de competențele sale profesionale în domeniul jurisprudenței, conștientizând consecințele prejudiciabile ale faptei sale, examinând cauza nr.2po-93/13, în lipsa act juridic valabil care ar atesta împuternicirile lui Vladimir Luțenco născut la 31.01.1982 pentru a depune cerere de eliberare a ordonanţei judecătoreşti din numele creditorului Tottenham Management LTD, contrar prevederilor art.137 alin.(1), 138 alin.(4), 139 alin.(1), 344 alin.(1), 170 alin.(1) lit.e), 347 alin.(3) şi (4), 466 alin. (1), (2), (3) şi (5) din Codul de procedură civilă şi art.39, 40 al Legii cambiei nr.1527 din 22.06.1993, a pronunţat şi semnat cu bună-ştiinţă un act judecătoresc – hotărârea judecătorească ce a îmbrăcat forma de *ordonanţă judecătorească cu nr.2po-93/*****13 din 14.02.*****13*, în pofida existenţei criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) şi (2) şi 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii şi să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanţei judecătoreşti; prin care a admis cererea Tottenham Management LTD de încasare solidară a sumei de 640.000.000 dolari SUA de la pretinşii debitori (bani care potrivit cursului oficial

stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru data de 14.02.*****13 constituiau 7.714.752.000 lei MDL), sumă ce urmează a fi calificată prin prisma prevederilor art.126 din Codul penal, ca fiind proporții deosebit de mari.

În consecința faptei prejudiciabile comise de către judecătorul Garri Bivol, actul judecătoresc datat din 14.02.*****13 și emis de către acesta, a fost transmis prin intermediul persoanelor neidentificate executorului judecătoresc Svetlana Mocan, care în perioada 27.02.*****13-08.07.*****13 a încasat forțat mijloace bănești în sumă totală de 19.882.797.723 Ruble rusești de pe conturile corespondente ale băncilor din Federația Rusă deschise la BC ”Moldinconbank”, ulterior mijloacele financiare fiind convertite și transferate în conturile companiei „Tottenham Management LTD”, ca urmare, fiind afectată imaginea justiției din Republica Moldova pe plan internaţional, cât și adusă atingere încrederii în instanţele de judecată la nivel naţional, astfel fiind discreditată înalta funcţie de judecător.

1.2. Astfel, de către organul de urmărire penală, ***acţiunile judecătorului Bivol Garri au fost calificate potrivit art.307 alin.(1) din Codul penal, adică „Pronunţarea cu bună-ştiinţă de către judecător a unei hotărâri contrare legii”***.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

2. Inculpatul ***Bivol Garri***, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște. Consideră neîntemeiată și lipsită de temei juridic chiar pornirea urmăririi penale, pe motiv că:
1) Ordonanța emisă de el la momentul pornirii urmăririi penale nici nu a fost contestată, era intrată in vigoare, iar Procuratura și-a arogat împuternicirea de a declara după care criterii, că ordonanța este sau nu ilegală.
2) Este faptul că art. 307 în mod exhaustiv, prevede că actele judecătorești care fiind vadit ilegale, pentru pronunțarea acestora survine răspunderea penala a judecătorului. Judecătorul nu pronunță ordonanța ci o emite în procedura prevăzută de capitolul ***** CPC. Este o procedura de primire și emitere actul judecătoresc total diferit de art. 307 CP. Ordonanța judecătoreasca prin esenta sa apriori nu pooate fi vadit ilegala pe motiv ca aceasta nu este supusă cailor de atac în instanta ierarhic superioara, este anulata de însăsi judecătorul care a emis-o in cazul depunerii de către debitor a obiectilor. Mai mult decăt atât legislatorul nici nu prevede obligativitatea, motivării acestor obiectii în garnitura de fapte dovezi, opinii cum este prevazută ca trebuie sa conțină o cerere de Apel sau Recurs, doar cu obligativitatea ca sa fie cu referire la circumstantele de fond.

Anularea ordonanței nu are ca efect pierderea procesului sau refuzul părții care sa adresat in pretentiile sale ci are pur și simplu obligatia sau comunicarea acestuia ca este in drept să se adreseze in procedura contenciosa. Mai mult decât atât si taxa de stat în jumatate pentru procedura contencioasa. Faptul că ordonanța

judecătorească nu este anulată de însăși autorul acestuia ca fiind una ilegala, faptul că ordonanța nu se supune căilor ordinare de atac, exclude în mod logic si juridic constatarea ca aceasta este una vădit ilegala. Caracterul vădit ilegal, temeinicia și legalitatea oricarui act judecătoresc în exclusivitate apartine instanței ierarhic superioare de Apel, sau după caz de Recurs. În acest sens au fost mai mult hotarîrii ai Curții Constituționale, iar express, în pc. 7. 3 din *****10 a hotarârii, referitor la Controlul Legalității actelor judecătoresti.

Din sensul prevederilor si acestui punct și a întregii hotărîrii, în cazul concret, deci procurorul nu poate porni urmărirea penală la discretia sa considerînd că o Hotărîre este una vădit ilegală, alta nu. Caracterul asupra legalității și netemeinicii actului judecătoresc se expune asupra sa doar instanța ierarhic superioara. Numai cînd instanța ierarhic superioară examinând, cererea de apel sau de recurs, o găsește vădit ilegală, actul judecătoresc contestat, fapta pentru care o anulează, doar asta ar putea în anumite condiții să acorde dreptul procurorului de a porni urmărirea penală.

Mai mult decât atât, inculpatul a declarat că codul de procedura civilă, statuează că Ordonanța judecătorească, este distinctă, aparte, de alte acte judecătoresti, cum ar fi Hotărîrea, Încheierea sau Decizia. Este descrisă distinct și explicat în cum se emite si cum se pronunță ordonanța.

Consideră că din aceleasi motive, legislatorul nu a plasat ordonanța în dispozitia art. 307 din Codul penal.

Art. 3 alin. (2) din CP, care face parte din capitolul de principii de baza a dreptului penal, spune că: Interpretarea extensiva defavorabila sau aplicarea prin analogie a legii penale, sunt interzise.

A mai indicat că potrivit lui, acesta este o piatra de căpătîi a întregului sistem de drept penal, deoarece daca s-ar admite interpretarea de către diferiți participanți la proces, sau de către instanța de judecată, analogia sau altele, am putea fi în fața unui dezmăț juridic. Anume din acest motiv art. 3 alin. (2) CP interzice aplicarea extensivă defavorabilă și prin analogie.

Cu referire la procedură, inculpatul a declarat că încă la etapa urmăririi penale, apărarea a depus o plângere în ordinea art. 313 CPP, vizavi de modul în care a fost ridicat, păstrat, dosarul de Ordonanța 2PO. Încă 7 ani în urmă, începutul anului *****17, a depus plîngere către Procurorul ierarhic superior, care în decursul termenului prevăzut de lege nu a reactionat la aceasta plîngere. Plîngerea a fost depusă la judecătorul de instrucție la aceeași perioada, care a transimis-o la instanța de fond, deoarece cauza era deja in instanța.

Consideră că cauza penala în privința sa, pe art. 307 alin. (2) a fost pornită abuziv de către procuror, pentru o faptă neprevăzută de legea penală. Si pe tot parcursul sa străduit, a încercat de a inventa diferite analogii, utiliza diferite sintagme, chiar in rechizitoriu sunt denumite diferit.

Inculpatul a mai declarat că cererea privind eliberarea ordonanței judecătoresti, cu toate actele anexate la aceasta, a fost primita si ridicată din cancelarie, de către grefiera Alexandra Nadolschi. De fapt, ca si oricare cerere, toate au fost ridicate de grefier. Martorul a fost audiat in sedinta de judecată, a cofirmat acest lucru ca a primit cererea, si a confirmat prezenta la cerere a actelor anexate. Procedura de examinarea Ordonanței nu presupune contactarea judecătorului cu persoanele indicate in cerere.

La fel inculpatul a mai indicat că în indatoriile sale de serviciu, intra întreprinderea tuturor actiunilor prevăzute de lege, pentru exercitarea corectă și conform legii a functiei de Judecător. Fapt, pe care pe tot parcursul activitatii, sa straduit să-l indeplinească cu strictete. A întreprins toate actiunile prescrise de lege, pentru exercitarea functiei detinute. Totodată nu cunoaște cum a aparut sau disparut copia buletinul lui Radu Vasile, reiterează că inca în februarie *****17, a depus pe numelele procurorului ierarhic superior plingere în ordinea art. 313 CPP, vizavi de ilegalitătile admise de procuror, la ridicarea, păstrarea, administrarea, dosarului de Ordonanța. Aceste afirmatii au fost formulate, înca exact 7 ani în urmă. În februarie *****17, în termenul prevazut de lege, procurorul ierarhic superior, era în drept să se expună asupra faptelor invocate, însa nu a facut-o. Nici macar o Ordonanța formală nu a fost prezentată. Din răspunsul său indică asupra faptului că, nu se poate expune nici asupra unei file din dosarul de Ordonanța, deoarece aceasta a fost ridicat, și pastrat cu încalcarea flagrantă a procedurii si rigorilor Codului de procedura penală.

În continuarea întrebărilor adresate de către procuror, inculpatul a declarat că, competenta teritorială la emiterea Ordonanței a fost respectata în tocmai. Adresa debitorului respectiv fiind atestat în circumscripția Judecătoriei Chișinău, sectorul Centru. Atestarea domiciliului debitorului în sectorul Centru mun. Chișinău, sa adeverit prin actele cauzei care le-a avut în față la acel moment. Daca î-și amintește corect, era vorba de un contract de locațiune, iar potrivit legislației naționale, viza de resedință nu adevereste intotdeauna domiciliul persoanei. Actul respectiv, se continea la materialel cauzei, atunci cind a fost in fata sa, ulterior ce au fost cu acestea acte, el nu cunoaște. Nu poate sa afirme sau să infirme cind sa înregistrat cererea, cînd sa achitat taxa. Cererea de chemare în judecată a fost ridicată de către grefier. Ea primea si semna toate actele venite din sursa cancelariei. Nu a controlat si nici nu cunoaște cînd a fost înregistrată acțiunea si cînd a fost primit bonul de achitarea taxei de stat. A avut cererea privind eliberarea Ordonanței judecătoresti, contractul generator de obligatii contractuale, a avut cîteva pretentii ale creditorului către debitor și a avut recunoasterea de către debitor a pretentiilor formulate. Acestea au fost pilonii probatorii care au stat la baza adoptării solutiei care a fost. Mai comunică că nu putea sa nu fie dovada achitarii taxei de stat, și sa fie emisă Ordonanța. Nu a primit nici un act niciodată, anume pe

cauza respectivă, și nici pe o alta cauza nu a primit careva acte. Toate actele au fost primite de către grefier, care a fost audiată.

Pe tot parcursul de activitate, sa străduit ca fiecare colaborator cu care lucrează, sa aibă certitudinea ca nu este doar un executor, dar are drepturi, și responsabilități, inclusiv cu grefiera si cu cazul respectiv, de aceea și ea era responsabilă de toate actele care se ridica, se primesc si se anexează la dosar. Nu cunoaște în ce acte se semnează grefierul si cum se numesc acestea, la primirea în cancelarie a documentelor. Expedierea actelor judecătorești nu tine de competenta judecătorului. Nu poate comunica cine este responsabil de expedierea actelor judecătorești (grefierul sau cancelaria).

Inculpatul a mai relatat că, stabilirea competentiei privind eliberarea si înmânarea Ordonantei judecătoresti, cu element de extranietate, consideră ca nu tine de competenta judecătorului. Judecătorul semneaza atâtea copii câte parti sunt în cauza și transmite în cancelarie. În atribuțiile judecătorului nu intra alegerea modalitătii și înmânarea copiilor de pe actele judecatorești.

3. *În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoaşterea culpabilă a inculpatului Bivol Garri în comiterea infracţiunii prevăzute de articolul 307 alin. (1) din Codul penal, cu încetarea procesului penal dat fiind faptul intervenirii termenului de prescripţie, iar în susţinerea acuzării, au fost audiaţi martori şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată mijloacele de probă, după cum urmează:*

3.1. Declarațiile martorilor:

3.1.1. Vasili Radu, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că în perioada anilor *****13-*****16 a domiciliat doar pe str.Dimo, 29/2, ap.48 din mun.Chișinău, adresă pe care are viză de reședință până în prezent.

Cet.Andrei Cazacu nu-i este cunoscut și nu a semnat cu acesta nici un contract de chirie a bunului imobil din str. Costiujeni 12/7, ap.10 din or.Codru, mun.Chișinău. Pe adresa menționată nu a locuit niciodată.

Companiile Tottenham Management LTD, ООО „Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто”, ООО„ИнтерМаг” și ООО„Голеон” nu-i sunt cunoscute. La fel nu-i cunoaște nici pe reprezentanţii acestora. Despre aceștea a aflat în cadrul audierii în calitate de martor.

Despre semnarea între companiile Tottenham Management LTD și Dodia (Proprietary) Limited la 24.10.*****12 a contractului de finanțare în sumă de 640000000 dolari SUA, precum și existența contractului de fidejusiune din 21.12.*****12 semnat din numele său cu Tottenham Management LTD**,** la fel a aflat în cadrul audierii.

Contractul de fidejusiune din 21.12.*****12 nu l-a mai văzut anterior, nu este semnat de el, ci de o altă persoană.

Careva notificări din partea companiei Tottenham Management LTD referitor la întoarcerea datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA nu a primit și respectiv nu a dat careva răspunsuri.

Despre depunerea de către compania Tottenham Management LTD în Judecătoria Centru a cererii de chemare în judecată pentru revendicarea în mod solidar a datoriei în mărime de 640 milioane dolari SUA și examinarea cauzei de către judecătorul Garri Bivol, la fel a aflat în cadrul audierii în calitate de martor.

Conținutul scrisorii adresate judecătorului Garri Bivol în care se indică că a luat cunoştinţă cu ordonanţa din 14.02.*****13 cu numărul 2po-93/*****13 şi careva pretenţii la aceasta nu are nu a fost întocmit de el și nici nu a încredințat pe cineva să întocmească astfel de scrisoare. Despre existenţa ordonanţei judecătoreşti nr.2po-93/*****13 nu cunoștea până la momentul audierii sale în calitate de martor, copia acesteia nu a primit şi conţinutul ei nu i-a fost adus la cunoştinţă.

În context, martorul a comunicat, că niciodată nu a autentificat copia buletinului de identitate la notarul Tatiana Ungureanu, însă prin anul *****12, având nevoie stringentă de bani, a dat unei persoane terțe necunoscute copia buletinului de identitate și după aplicarea semnăturii pe un contract întocmit în limba română a primit suma de 100 dolari SUA**.**

3.1.2. Alexandra Nadolschi care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, a activat în calitate de grefier la Judecătoria Centru mun.Chișinău în perioada 02.01.*****13-19.01.*****15, lucrând cu judecătorul Garri Bivol. Relațiile cu judecătorul nominalizat erau colegiale de subordonare. În perioada dată, în atribuțiile de serviciu se includeau: luarea corespondenței întocmirea dosarelor, proceselor verbale, scrisorilor, citațiilor, borderourilor, titlurilor executorii, precum și predarea dosarelor în cancelarie.

Circumstanțele primirii din cancelarie a dosarului pornit la cererea Tottenham Management Ltd nu-și amintește, însă potrivit registrului de evidență a corespondenței intrate în cancelaria Judecătoriei Centru mun.Chișinău, acest dosar a fost primit de ea la14.02.*****13, fapt pentru care s-a semnat în registru. Actele primite le-a transmis în aceiași zi direct judecătorului Garri Bivol, fapt relevant inclusiv și din conținutul ordonanței judecătorești cusută la cauza civilă care a fost emisă la 14.02.*****13.

Niciodată nu a primit de la părți documente pentru a le transmite judecătorului.

În cazul în care părțile pe dosarul civil expediau anumite scrisori prin intermediul serviciilor poștale, la dosar se anexau plicurile acestor scrisori.

Toate documentele urmează a fi înregistrate în cancelaria judecătoriei sau prezentate în ședința de judecată.

După adoptarea hotărârii, judecătorul i-a transmis dosarul pentru a fi cusut, borderoul fiind întocmit probabil de persoana care se afla la practică, după ce dosarul l-a transmis în cancelarie.

Nu își amintește să fi eliberat cuiva copia de pe ordonanața judecătorească din 14.02.*****13.

3.1.3. Radu Șveț, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, în luna februarie *****13 a activat în funcție de asistent judiciar la judecătorul în Judecătoria Centru mun.Chișinău Garri Bivol.

Nu cunoaște cine este autorul proiectului ordonanței judecătorești din 14.03.*****13 pronunțată de judecătorul Garri Bivol în cadrul dosarului nr.2po-93/13, dar de regulă în acea perioadă el făcea proiecte de documente deoarece judecătorul avea volumul mare de lucru.

Companiile Tottenham Management LTD, OOO „Атлантик, Dodia (Proprietary) Limited**,** OOO**„**Моренто**”,** OOO**„**ИнтерМаг” și OOO**„**Голеон**”** și persoana fizică Vasili Radu din mun. Chişinău, toate vizate în dosarul nr.2po-93/13, nu-i sunt cunoscute.

Niciodată nu au fost cazuri ca prin intermediul lui, părțile pe dosar să transmită judecătorului sau grefierului careva acte pentru anexarea la dosar. Toate documentele urmează a fi înregistrate în cancelaria judecătoriei sau prezentate în ședința de judecată.

Mai mult, în cazul procedurilor de ordonanță toate documentele se anexează la cererea de eliberare a ordonanței și se depun prin intermediul cancelariei.

Nu cunoaște nimic despre modul anexării unor documente la dosarul nr.2po-93/13, după data depunerii cererii în cancelarie.

3.2. **În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi anume:**

- ***Procesul-verbal din 19.09.*****16,** de ridicare în temeiul ordonanței din 19.09.*****16 a documentelor din dosarul penal nr.*****14978027 (ordonanța de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr.*****14978027, ordonanța din 14.02.*****13 emisă de către judecătorul Garri Bivol în cadrul cauzei civile nr.2p/o-93/*****13 cu mențiunea BC ”Moldindconbank” privind achitarea deplină a sumei de 640 000 000 dolari SUA la 08.07.*****13, care a fost prezentată prin intermediul executorului judecătoresc BC ”Moldindconbank” pentru executare, încheierea nr.137/59/*****13 din 21.02.*****13 a executorului judecătoresc Svetlana Mocanu către BC ”Moldindconbank”, demersul Curții Supreme de Justiție cu nr.5s-72/14 din 17.04.*****14, prin care se expediază în adresa Procuraturii Anticorupție nota informativă și cauzele în procedură de ordonanță şi copia autentificată a notei informative a Curții Supreme de Justiție privind examinarea cauzelor procedură în ordonanță ce vizează încasare unor sume considerabile de la agenți economici, răspunsul BC „Moldindconbank” SA din

24.09.*****16 cu nr.11055 cu anexele, raportul Băncii Naţionale a Moldovei din 07.07.*****14 privind rezultatele controlului efectuat la BC „Moldindconbank" SA cu materialele anexă, în care se relevă că la BC "Moldindconbank" s-au admis încălcări la executarea ordonanţelor inclusiv a celei emise de Garri Bivol. Astfel, având la bază ordonanţa emisă de Garri Bivol, şi existenţa în sistemul SWIFT a informaţiei privind efectuarea de către băncile din Federaţia Rusă a unor plăţi în/din adresa Tottenham Management LTD, executorii judecătoreşti, clienți ai băncii au efectuat operaţiuni de încasare a mijloacelor băneşti din conturile corespondente ale băncilor din Rusia deschise la BC "Moldindconbank". Ulterior, mijloacele băneşti încasate în conturile executorilor judecătoreşti în ruble ruseşti au fost convertite în dolari SUA şi euro şi transferate Tottenham Management LTD în conturile deschise în BC "Moldindconbank" cît şi conturile acestuia din Trasta Komercbanka din Letonia).

- ***Procesul-verbal din 15.09.*****16,** de ridicare din Judecătoria Centru mun.Chișinău a dosarului nr.2po-93/13 inițiat la cererea Tottenham Management LTD, examinat la 14.02.*****13 de judecătorul Garri Bivol.

- ***Procesul-verbal din 21.12.*****16,** privind cercetarea/examinarea dosarului civil cu nr.2po-93/13, inițiat la cererea companiei Tottenham Management LTD și examinat la 14.02.*****13 de către judecătorul Garri Bivol.

- *Procesul-verbal din 01.02.***17,** de cercetare a Volumului II a dosarului nr.2po-93/13 la cererea companiei Tottenham Management LTD.

- *Procesul-verbal din 01.02.***17,** de examinare a răspunsurilor nr.424 din data de 10.10.*****16 și nr. 1/822 din 18.10.*****16 Judecătoriei Centru mun. Chișinău și, respectiv Agenției de administrare a instanțelor judecătorești.

- *Procesul-verbal din 13.10.***16,** de ridicare a procedurii de executare nr.137-59/*****13, inițiată de executorul judecătoresc Svetala Mocan potrivit ordonanţei din 14.02.*****13, pronunțată de judecătorul Garri Bivol, prin care s-a dispus încasarea de la companiile ООО„Атлантик", Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто" ООО„ИнтерМаг", ООО„Голеон" și persoana privată Vasili Radu în beneficiul companiei Tottenham Management LTD a datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA.

- ***Procesul-verbal din 05.10.*****16,** de ridicare din Judecătoria Centru mun. Chișinău a registrelor de evidență a corespondenței parvenite în perioada anului *****13.

- *Procesul-verbal din 08.12.***16,** de examinare a registrelor de evidență a corespondenței parvenite în Judecătoria Centru mun. Chișinău în perioada 21.01.*****13-*****.03.*****13.

- *Procesul-verbal din 27.10.***16,** de ridicare a fișei de evidență a cauzei civile nr. 2po-93/13.

3.3. *<u>Documentele anexate:</u>*

- Copia autentificată a ordonanței de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr.**14978027***, care atestă faptul că, la 14.02.*****14 procurorul în Procuratura Anticorupţie, Adriana Beţişor a pornit urmărirea penală pe faptul spălării banilor în proporţii deosebit de mari, infracţiune prevăzută de art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal.

- Copia autentificată a ordonanței din 14.02.**13**, emisă de către judecătorul Garri Bivol în cadrul cauzei civile nr.2p/o-93/13 cu mențiunea BC ”Moldindconbank” din 08.07.*****13 privind achitarea deplină a sumei de 640 000 000 dolari SUA, care a fost prezentată prin intermediul executorului judecătoresc.

- Copia autentificată a încheierii nr.137/59/**13 din 22.07.*****11 a executorului judecătoresc Svetlana Mocan**, către BC ”Moldindconbank”, din care relevă că, la 18.02.*****13 a fost iniţiată procedura de executare, inclusiv cu emiterea respectivei încheieri de asigurare a executării documentului executoriu. Încheiere care a fost prezentată pentru executare la BC ”Moldindconbank”.

- Copia autentificată a demersului Curții Supreme de Justiție cu nr.5s-72/14 din 17.04.**14**, prin care se expediază în adresa Procuraturii Anticorupție nota informativă și cauzele în procedură de ordonanță şi copia autentificată a notei informative a Curții Supreme de Justiție privind examinarea cauzelor procedură în ordonanță ce vizează încasare unor sume considerabile de la agenți economici.

- Copia autentificată a răspunsului BC „Moldindconbank” SA din 24.09.**16 cu nr.110055 cu anexele** respective, care atestă faptul că ordonanţa judecătorească din 14.02.*****13 pronunţată de judecătorul Garri Bivol a fost transmisă la executare, fiind de altfel, executată cu încasarea a 640000000 dolari SUA.

- Copia autentificată a raportului Băncii Naţionale a Moldovei din 07.07.**14 privind rezultatele controlului efectuat la BC „Moldindconbank” SA cu anexe***.

- Informația Judecătoriei Centru mun.Chișinău nr.424 din 10.10.**16 și Agenției de Administrare a Instituțiilor Judecătorești nr.01/823 din 18.10.*****16 cu materialele anexă***.

- Copiile hotărârilor judecătorești nr.2po-47/12 emise de judecătorul Feodor Gonța din data de 02.03.*****12 și din 16.03.*****12, nr.2po-1/14 și nr.2po-2/14 din data de 14.01.*****14 și nr.2po-67/13 din data de 12.12.*****13 emise de judecătorul Igor Botezatu; nr.2po-1071/13 din 03.12.*****13 emisă de judecătorul Maria Țurcan și nr.2po-1394/*****11 din 06.12.*****11 de judecătorul Gh.Marchitan.

- Răspunsul nr.13/14-5236 din 28.11.**16 a Serviciului prevenirea și combaterea spălării banilor a CNA***.

- ***Extrasul din contul curent al persoanei asigurate*** **Vasile Radu** și din Registrul bunurilor imobile.

<u>3.4. Corpurile delicte:</u>

- **Dosarul civil nr.2po-93/12**, inițiat la cererea creditorului Tottenham Management LTD privind încasarea datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA în mod solidar de la ООО„Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто” ООО„ИнтерМаг”, ООО„Голеон” și persoana privată Vasili Radu, examinat la 14.02.*****13 unilateral de judecătorul Garri Bivol.

3.5. *În dezbateri judiciare, apărătorul Turceac Ivan care acţionează în interesele inculpatului în baza mandatului avocaţial, a solicitat achitarea inculpatului* Garri Bivol *pentru comiterea infracţiunii incriminate, prevăzute de articolul 307 alin. (1) din Codul penal,* deoarece Ordonanța judecătorească, este distinctă, aparte, de alte acte judecătoresti, cum ar fi Hotărîrea, Încheierea sau Decizia, prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal și interpretarea extensiva defavorabila sau aplicarea prin analogie a legii penale, sunt interzise.

În susţinerea poziţiei sale, partea apărării nu a solicitat administrarea altor probe suplimentar celor prezentate de partea acuzării în şedinţă de judecată, însă a făcut referire la probele administrate de acuzare la faza urmăririi penale și a comunicat că încă la etapa urmăririi penale, a depus o plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, vizavi de modul în care a fost ridicat, păstrat, dosarul de Ordonanța 2PO. Încă 7 ani în urmă, începutul anului *****17, a depus plîngere către Procurorul ierarhic superior, care în decursul termenului prevăzut de lege nu a reactionat la aceasta plîngere. Plîngerea a fost depusă la judecătorul de instrucție la aceeași perioada, care a transimis-o la instanța de fond, deoarece cauza era deja în instanță.

Consideră că cauza penala în privința clientului său, pe art. 307 a fost pornită abuziv de către procuror, pentru o faptă neprevăzută de legea penală. Și pe tot parcursul sa străduit, a încercat de a inventa diferite analogii, utiliza diferite sintagme, chiar în rechizitoriu actul emis de inculpat, sunt denumite diferit.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază

de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Instanța constată că inculpatul Garri Bivol urmează a fi achitat în acuzarea adusă pe motivul *lipsei elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate*, din următoarele considerente.

În acelaşi context, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentinţa de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii; 2) fapta nu a fost săvârşită de inculpat; 3) *fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii*; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, ***când*** toate versiunile au fost verificate, iar ***divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător***.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii nr. 10 din 24 februarie *****00 a Plenului Curţii Supreme de Justiţie, potrivit cărora *sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri*. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, *când toate versiunile au fost verificate*, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conţinutul alin. (2) al aceleiaşi norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Conform dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire, precum şi alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvârşire a infracţiunii şi consecinţele ei, caracterul vinei, motivelor şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, formelor de participaţie dacă infracţiunea a fost săvârşită de un grup de persoane, circumstanţele care agravează răspunderea, menţiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului şi literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Garri Bivol a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea

solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din *****07*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

Conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Garri Bivol au fost calificate juridic în baza art. 307 alin.(1) din Codul penal, care stabilește răspunderea penală pentru ***„Pronunţarea cu bună-ştiinţă de către judecător a unei hotărâri contrare legii****”*.

Astfel, mai întâi de toate, înainte de a proceda la exercițiul de determinare şi constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile incriminate inculpatului Garri Bivol şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal, urmează a fi apreciat conținutul elementelor acestei infracțiuni, iar în concret, obiectul acestei infracțiuni.

Instanța de judecată reține că potrivit doctrinei juridice ***obiectul material*** al infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal, îl reprezintă *sentinţe, decizii, încheieri sau hotărîri* contrare legii.

În subsidiar instanța pune în lumină faptul că în conformitate cu art. 14 din Codul de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile în primă instanţă, independent de nivelul acesteia, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere sau ordonanţă. În formă de hotărâre se emite dispoziţia primei instanţe prin care se soluţionează fondul cauzei. În formă de încheiere se emite dispoziţia primei instanţe prin care nu se soluţionează fondul cauzei. Ordonanţa judecătorească se emite la examinarea în primă instanţă a cauzelor specificate la art.345 din Codul de procedură civilă. Dispoziţia judecătorească, prin care se soluţionează fondul apelului şi recursului, se emite în formă de decizie, iar la soluţionarea problemelor prin care nu se rezolvă fondul apelului şi recursului, dispoziţia se emite în formă de încheiere. Respectiv, instanța denotă că ordonanța judecătoreasca nu se regăsește ca obiectul material al infracțiunii în dispoziția alin. (1) al art. 307 Cod penal, și o altă apreciere ar fi contrară principiului legalității și ar constitui o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale.

Conform art.3 alin.(2) Cod Penal, interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.

În acest sens, instanța urmează să precizeze că în Decizia nr. 126 din 15.11.*****18, Curtea Constituțională la pct. pct. 18, 19 și 21 a statuat următoarele: „ ... ***18.*** *Totodată, având în vedere principiul aplicabilităţii generale*

a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reţinut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deşi certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. ***Rolul decizional conferit instanţelor de judecată urmăreşte tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor*** *(Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie *****13, § 92 şi §93).*

19. *Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reţinut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine-consolidată şi necesară a tradiţiei juridice în statele-părţi la Convenţie. Articolul 7 din Convenţie nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiţia ca evoluţia care rezultă să fie conformă cu esenţa infracţiunii şi să fie previzibilă în mod rezonabil (Kononov v. Latvia [MC], 17 mai *****10 § 185).*

21. *În orice caz, deşi ţine de competenţa instanţelor de judecată să interpreteze şi să clarifice normele legale penale, acestea* ***nu sunt îndreptăţite*** *să recurgă* ***la o interpretare extensivă defavorabilă*** *a legii penale. O asemenea abordare este interzisă de articolul 22 din Constituţie şi de articolul 7 din Convenţia Europeană. În consecinţă, cerinţa interpretării stricte a normei penale urmăreşte protecţia persoanei împotriva arbitrarului. ...".*

În hotărârea nr.12 din 27.03.*****17 a Curții Constituționale, Curtea a reținut că *răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului* ***doar în urma unei interpretări restrictive*** *și doar în baza unor probe* ***incontestabile****, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.*

Este *restrictivă* interpretarea impusă de concluzia că între formularea textului legal interpretat și cazurile din practică ce încadrează în ipoteza sa nu există concordanță, în sensul că formularea textului interpretat este prea largă față de ipotezele care se pot încadra în text.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce

califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Componența infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă.

Potrivit doctrinei penale, obiectul material constă în obiectele, lucrurile, bunurile sau corpul persoanei față de care sau împotriva căreia a fost îndreptată acțiunea sau inacțiunea criminală.

Conturând cele expuse, instanța de judecată constată că *ordonanța judecătorească*, nefiind inclusă în dispoziția normei art.307 alin.(1) Cod penal (redacția legii la data comiterii faptei imputate), de rând cu alte acte de dispoziție care pot fi pronunțate de judecător/instanța de judecată, *nu este obiect material* al acestei infracțiunii.

Or, sentința de achitare în baza temeiului menționat se adoptă atunci, când există o anumită conduită, dar lipsesc anumite alte elemente constitutive ale infracțiunii (în speță: inexistența obiectului material descris de *verbum regens*), și care în mod obiectiv redă *lipsa laturii obiective* ale infracțiunilor imputate.

Astfel, rezultă că *latura obiectivă* a infracțiunii imputate va fi realizată doar în cazul în care *obiectul juridic material* al infracțiunii analizate va constitui numai următoarele acte de dispoziție ale instanței de judecată – hotărârea, sentința, încheierea, decizia, adică *anume așa cum este redată dispoziţia normei penale imputate.*

Subsecvent instanța relevă că, nu poate fi acceptată poziția acuzării privind aplicarea în sens larg a noțiunii de hotărâre, în condițiile în care, legiuitorul a enumerat expres în dispoziția art.307 Cod penal actele de dispoziție concrete pronunțate de judecător contrare legii - hotărârea, sentința, decizia sau încheierea, or altfel, putea să se limiteze doar la indicarea noțiunii de hotărâre și sentință. Iar odată

ce legiuitorul a inclus în dispoziția normei penale și alte acte de dispoziție care pot fi emise de instanța de judecată, această listă este **exhaustivă.**

În subsidiar, instanța notează că *latura subiectivă* a infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal și imputate inculpatui, se realizează doar prin *intenție directă*, adică persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

Respectiv, în speța dedusă judecății învinuirea adusă inculpatului de către procuror, nu conține indicarea la forma (caracterul) vinovăției infracțiunii imputate, iar instanța de judecată nefiind abilitată cu atribuții de învinuire, nu este în drept să completeze învinuirea în sensul agravării, dar la examinarea prezentei cauze penale nici nu a stabilit în acțiunile inculpatului intenția directă, din lipsa de probe în acest sens din partea acuzatorului de stat, se conchide și despre *lipsa laturii subiective* în acțiunile inculpatului Garri Bivol și lipsa la caz, elementului constitutiv respectiv a infracțiunii imputate inculpatei.

Așadar, acțiunile care constituie infracțiunea incriminată inculpatului pentru pronunțarea *ordonanţei judecătoreşti cu nr.2po-93/*****13 din 14.02.*****13* urmează a fi comise de către ultimul intenționat, forma vinovăției fiind doar *intenție directă*.

Inter alia instanța notează că, verificarea corectitudinii aprecierii circumstanțelor de fapt și drept, cât și corectitudinea aplicării legii materiale la judecarea cauzei civile, ține de competența instanțelor judecătorești ierarhic superioare în ordinea procedurii civile, competențele căreia nu pot fi substituite de către procuror.

În circumstanțele în care procurorul nu este participant la procesul civil, instanța constată că această prerogativă este atribuită instanțelor judecătorești superioare la exercitarea de către participanții la procesul civil a căilor procesuale de atac în modul prevăzut de lege.

Cu toate acestea, în speța dedusă judecății procurorul poate înainta învinuirea unui judecător privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 Cod penal, atunci când există probe verosimile de pronunțare cu bună-știință a unei hotărâri, sentinţe, decizii sau încheieri contrare legii, atunci când acestea probe în substanța sa diferă de pretinsă încălcare a normelor de procedură civilă sau a dreptului material.

Sub auspiciul probelor administrate, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie *****16, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea

constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie *****09, § 89, Prade v. Germania, 3 martie *****16, §33, Dimitrov şi Momin v. Bulgaria, 7 iunie *****18, § 51, 62)*

Examinând fiecare probă în parte, iar mai apoi și în totalitate prin coroborare, apreciind probele fiecare separat și în ansamblu, audiind declaraţiile martorilor și a inculpatului, analizând în totalitatea lor materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că, materialele prezentei cauzei penale nu conțin alte probe decât referire la pretinsă încălcare a normelor de procedură civilă și normelor de drept material relevant soluționării cauzelor civile menționate în rechizitoriul și în ordonanța de modificarea învinuirii în sensul atenuării învinuirii, procurorul în speță nu a prezentat probe verosimile și incontestabile privind existența în acțiunile inculpatului a intenției directe la pronunțare cu bună-știință a unei hotărâri, sentinţe, decizii sau încheieri contrare legii, iar prin urmare *nu este realizată latura subiectivă* a infracțiunii imputate și prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal. Or, nici o probă luată în mod separat, cât și toate probele în ansamblu, cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția inculpatului privind comiterea infracțiunii imputate. După cum s-a menționat supra, ordonanța judecătorească nu se regăsește prin dispoziția art.307 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele menționate supra, și anume din lipsa în speța obiectului material a infracțiunii ce după sine atrage *lipsa laturii obiective*, cât și *lipsa laturii subiective* a infracțiunilor imputate, astfel nefiind prezente elementele constitutive menționate supra, ceea ce înseamnă că inculpatul Garri Bivol urmează a fi achitat în temeiul prevederilor art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, sentinţa de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Conform art.387 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, *în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.***** al Codului penal*.

Ținând cont că, fapta inculpatului nu întrunește elementele *infracțiunilor imputate* și prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal, și aceasta urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, instanța de judecată *nu se va pronunța asupra acțiunii civile*.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

7. Conform art. 229 alin.(1), (2) şi (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată

poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanţelor ce pot avea importanţă probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoştinţe specializate în domeniul ştiinţei, tehnicii, artei, meşteşugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoştinţe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părţilor, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanţa de judecată, precum şi din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Instanţa notează că în temeiul art.397 alin.(1) pct.5) CPP, în coraborare cu art.227 alin.(2) pct.5) și art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală al R.Moldova, acuzatorul de stat a solicitat instanței să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de **1904 lei MD** cu titlu de **cheltuieli judiciare***, conform tabelului –anexă la rechizitoriu*.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa va respinge solicitarea procurorului în condiţiile în care inculpatul a fost achitat, iar în acest caz s-a luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a*

contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum şi faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai *****05; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie *****05; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie *****06, etc.)*.

Cu privire la corpurile delicte.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Procurorul în dezbateri judiciare a solicitat ca corpul delict **– dosarul civil nr. 2po-93/*****13**, **<u>în original</u>** prin prisma prevederilor art. 162 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, ca acest corp delict să fie păstrat în continuare anexat la materialele prezentei cauze penale *(până la examinarea acestui dosar inclusiv de instanțele apel/recurs, pe motiv că acesta constituie obiect al examinării în prezenta cauza penală)*, iar în cazul necesității, urmând ca acesta să fie remis persoanelor/instituțiilor interesate doar pentru scurt timp.

Prin urmare, chestiunea cu privire la corpurile delicte se va soluționa în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) pct.4) Codul de procedură penală, prin dispunerea *păstrării acestora la materialele cauzei penale, pe toată durata păstrării dosarului penal*.

În contextul celor expuse şi a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 65 din Codul penal, 162, 227-229, 340, 384-389, 390 alin.(1) pct.3) şi 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Bivol Garri ***** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod penal, ***se achită*** din motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Corpul delict: Dosarul civil nr.2po-93/12, inițiat la cererea creditorului Tottenham Management LTD privind încasarea datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA în mod solidar de la OOO„Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, OOO„Моренто” OOO„ИнтерМаг”, OOO„Голеон” și persoana privată Vasili Radu, examinat la 14.02.*****13 unipersonal de judecătorul Bivol Garri - *urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.*

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător Sergiu Daguța

Judecători Denis Guzun

Livia Mitrofan